



ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**HALK OYUNLARI FAALİYETLERİNİN BİREYLERİN
İLETİŞİM VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ÜZERİNE
ETKİSİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Meltem EVLİ

**Samsun
Haziran- 2019**



ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**HALK OYUNLARI FAALİYETLERİNİN BİREYLERİN
İLETİŞİM VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ÜZERİNE
ETKİSİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Meltem EVLİ

**Danışman
Dr. Öğretim Üyesi Yaşar BARUT**

**Samsun
Haziran- 2019**

T.C.
ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Meltem EVLİ tarafından Dr. Öğr. Üyesi Yaşar BARUT danışmanlığında hazırlanan “Halk Oyunları Faaliyetlerinin Bireylerin İletişim Ve Problem Çözme Becerileri Üzerine Etkisinin İncelenmesi” başlıklı bu çalışma jürimiz tarafından.../.../2019 tarihinde yapılan sınav ile Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan:.....

Üye:.....

Üye:.....

ONAY

Bu tez, Enstitü Yönetim Kurulunca belirlenen ve yukarıda adları yazılı jüri üyeleri tarafından uygun görülmüştür.

.../.../2019

Prof. Dr. Ahmet UZUN
Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

TEŞEKKÜR

Tez çalıőmam sűresince destekleri ve tecrűbeleri ile her zaman yanımda olan deęerli danıőman hocam sayın Dr. Őęr. Őyesi Yaőar BARUT' a, çalıőmamda emeęini ve desteęini hiçbir zaman esirgemeyen Őęr. Gűr. Esmâ Ebru ŐENTŪRK' e sonsuz teőekkűrlerimi sunarım.

Çalıőmam sűresinde anlayıő ve hoőgűrűleri ile her zaman yanımda olan eőime ve biricik kızıma sonsuz sevgi ve teőekkűrlerimi sunarım.

Meltem EVLİ



ÖZET

HALK OYUNLARI FAALİYETLERİNİN BİREYLERİN İLETİŞİM VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Amaç: Bu araştırmanın temel amacı halk oyunları faaliyetlerinin bireylerin iletişim becerileri ve problem çözme becerileri üzerinde etkisinin olup olmadığının incelenmesidir.

Materyal ve Metot: Araştırmada, örneklem grubunu Çorum’ da bulunan halk eğitim merkezi, dernek ve kulüplerde halk oyunları faaliyeti gösteren bireyler ile rastgele seçilmiş halk oyunları faaliyetinde bulunmayan bireyler oluşturmaktadır. Araştırmada, Problem Çözme Envanteri, İletişim Becerileri Envanteri kullanılmıştır. George (2011) tarafından basıklık değeri ve Hair ve ark. (2013) tarafından belirtilen çarpıklık değerleri açısından normal dağılım göstermektedir. Verilerin analizinde, tek yönlü varyans analizi, iki bağımsız t testi korelasyon analizi ve regresyon analizlerinden faydalanılmıştır. Elde edilen bulgular % 95 güven aralığında ve 0,05 anlamlılık düzeyinde yorumlanmıştır.

Bulgular: İletişim ile problem çözme becerileri arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Halk oyunları oynayan bireylerin cinsiyet değişkenine göre; kadın katılımcıların erkek katılımcılara göre iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu görülmektedir. Katılımcıların ikamet yeri değişkenine göre, şehir merkezinde ikamet edenler, köy- kasaba- ilçede ikamet edenlere göre daha yüksek iletişim becerisine sahip olduğu belirlenmiştir. Problem çözme becerisine göre; cinsiyet, yaş, eğitim durumu ve ikamet ettiği yer değişkenlerinde katılımcılar arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Sonuç: Çalışma da iletişim ve problem çözme becerileri birbirleri ile pozitif ilişki içerisinde olduğu görülmektedir. Bu duruma göre toplumumuz da ki bireylerin iletişim becerileri halk oyunları, sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetler ile artırılarak buna paralel olarak problem çözme becerilerinde de artış olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Halk Oyunları, İletişim Becerisi, Problem Çözme Becerisi

MeltemEVLİ, Yüksek Lisans Tezi

Ondokuz Mayıs Üniversitesi – Samsun, Haziran, 2019

ABSTRACT

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF FOLK DANCE ACTIVITIES ON COMMUNICATION AND PROBLEM SOLVING SKILLS

Aim: The main purpose of this study is to examine whether folk dance activities have an impact on communication skills and problem solving skills of individuals.

Material and Method: In the study, the sample group consists of individuals performing folk dance activities in public education centers, associations and clubs in Çorum and individuals who do not engage in randomly selected folk dance activities. In the research, Problem Solving Inventory and Communication Skills Inventory were used. The kurtosis value by George (2011) and Hair et al. (2013) shows normal distribution in terms of skewness values. One-way analysis of variance, two independent t-test correlation analyzes and regression analyzes were used to analyze the data. The findings were interpreted at 95% confidence interval and 0.05 significance level.

Results: There is a positive relationship between communication and problem solving skills. According to the gender variable of the people playing folk dances; female participants had higher communication skills than male participants. According to the place of residence variable of the participants, it was determined that the residents of the city center had higher communication skills than the residents of the village-town-district. According to problem solving skills; There was no significant difference between the participants in terms of gender, age, educational background and place of residence.

Conclusion: In the study, communication and problem solving skills were found to have positive relationships with each other. According to this situation, communication skills of individuals in our society are increased with folk dances, social, sporting and artistic activities and it is expected that problem solving skills will increase accordingly.

Key Words: Folk Dance, Communication Skills, Problem Solving Skills

Meltem EVLİ, Master Thesis

Ondokuz Mayıs University – Samsun, June, 2019

SİMGELER VE KISALTMALAR

Ark: Arkadaşları

PÇE: Problem Çözme Envanteri

n: Kişi sayısı

MEGEP: Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi

p: Anlamlılık

H: Hipotez

AIDOSE: Awareness Information Definition Options Selection Execution



İÇİNDEKİLER

ÖZET	iv
ABSTRACT	v
SİMGELER VE KISALTMALAR	vi
İÇİNDEKİLER	vii
1.GİRİŞ	1
2. GENEL BİLGİLER	5
2.1. İletişim Kavramı	5
2.2. İletişim Modelleri	8
2.3. İletişim Türleri	11
2.4. İletişimin Fonksiyonları.....	12
2.5. İletişimi Engelleyen Unsurlar	13
2.6. Problem.....	14
2.7. Problem Çözme	15
2.8. Problem Çözme Modelleri.....	15
3.MATERYAL METOT	18
3.1.Evren Örneklem.....	18
3.2.Veri Toplama Araçları	18
3.2.1.Kişisel Bilgi Formu	18
3.2.2.Problem Çözme Envanteri.....	18
3.2.3.İletişim Becerileri Envanteri.....	19
3.3.İstatistiksel Değerlendirme	19
4.BULGULAR	20
5.TARTIŞMA	28
6.SONUÇ VE ÖNERİLER	32
KAYNAKLAR	35

EKLER	40
Ek 1. Kişisel Bilgi Formu	40
Ek 2. İletişim Becerisi Ölçeği	42
Ek 3. Problem Çözme Ölçeği	44
ÖZGEÇMİŞ	47



1. GİRİŞ

İletişim, insan yaşamını daha kolay hale getirme özelliğine sahip, toplumsallaşmanın tesisinde önemli işlevleri olan bir kavram olarak ifade edilebilir (Yılmaz ve Çimen, 2008). Doğru temelde kurulan iletişim, bireylerin birbirleri ile dolayısıyla toplumların arasında da anlaşma, uzlaşma ve kendini ifade edebilme noktasında önemli etkilere sahip olduğu söylenebilir. Bireysel ve toplumsal ölçekte var olan doğru iletişim sağlıklı bir toplum için önemli fonksiyonlara sahiptir. İletişim, toplumsal süreçte temel olarak alınan olgulardan biridir. İletişim aracılığı ile insan, bireysel varlığını ve toplumsal ilişkilerini sürdürür. İletişim simgelerini ve eylemlerini kullanma yeteneğinden yoksun bireyin, toplum dışına itilmesi, yalnız kalması da söz konusu olacaktır (Aziz, 2016). Binlerce yıllık geçmişe sahip insanoğlu, önce fiziksel varlığını sürdürebilmek sonra daha güçlü ve üstün olabilmek için çeşitli araçlar kullanmıştır. Toplumsal üstünlük sağlama amacıyla gerçekleştirdiği her faaliyet toplumsal bilinç ile toplumsal varlık arasındaki ilişki kapsamında değerlendirilmektedir (Erol, 2012).

İletişim, bir zihindeki düşüncenin diğer zihne aktarılmasıdır. İletişim denilen olgunun ortaya çıkması, yalnız insanlığın değil, düşünebilen tüm canlıların ortaya çıkması ile eş zamanlıdır. Zamanla insanların uygarlaşıp topluluklar oluşturmasıyla, iletişim gereksinimi temel konulardan biri olmuştur. Uygarlığın gelişmesi de insanlar arasındaki iletişimin gelişmesine doğrudan bağlı olmuştur. Bu denli öneme sahip iletişim kavramında, iletişim bozukluklarının önüne geçmenin yolu ise iyi konuşmacı ve iyi bir dinleyici olabilmektir. Bu durum ise iyi deneyim ve yöntem bilgileri ile doğru orantılıdır (Serimoğlu, 2013). İletişim yalnızca karşı tarafa mesaj göndermekten ibaret değildir. Bu süreçte dinleme ve geri bildirim verme de önemli bir bileşendir (Schwartz, 2006). Toplum ile onun en küçük birimi olan insan arasındaki ilişkide, insansız bir toplumdaki söz edilemezken aynı zamanda toplumdaki uzak sağlıklı bir insandan da söz edilemez. İnsanın doğası gereği ihtiyaç duyduğu toplumsal yaşama uyum çabası, onun toplumsallaşmasını da gerekli kılar. Bu gereklilik temelinde iletişim kavramının insan yaşamındaki uzun yolculuğunda üstlendiği rol, toplumsal yaşamın devamlılığı için hayati önem taşımaktadır (Akgül, 2014).

Sağlıklı bireylerin ve dolayısıyla toplumların oluşmasında spor önemli bir yer tutmaktadır. Sporun içerisinde yer alan bireylerin spor yapmayanlara göre daha dışa

dönük ve iletişim becerisi konusunda daha etkili oldukları çeşitli çalışmalarda ortaya konulmuştur (Arslan ve ark. 2006; Tepeköylü ve ark. 2009).

Problem, Latince kökenli bir kavramdır. Problemler genellikle belirsizlik, doğruluk ve gerçekliğinden emin olunmayan durumlardan, güçlük içeren sorular ve ilişkilerden oluşur. Başka bir ifadeyle gerginlik, dengesizlik, uyumsuzluk, belirsizlik durumudur ki onları problem haline getiren de zaten bu özelliklerdir (Kalaycı, 2001). Problemler, bireysel ve toplumsal yaşamı geliştirmeye yönelik itici güç olarak da değerlendirilebilir. Birey gerek sosyal yaşamında gerekse iş yaşamında çeşitli problemlerle karşılaşabilir. Bireyin sahip olduğu problem çözme becerisi, sosyal yaşamında ve iş yaşamında sahip olacağı başarıya olumlu katkı sağlayacaktır (Kök, 2016). Problem çözme süreci, karşılaşılan bir durumun problem olarak nitelendirilmesi sonrasında istenilen sonuca ulaşmak için alternatiflerden uygun olanın seçilmesi ve uygulanmasını içerir (Taşçı, 2005). Heppner (1987), problem çözmeyi bireyin gündelik yaşamında var olan, akademik ya da bilimsel kavramlar dışında, hayatı boyunca karşılaşacağı ve kendisine engel oluşturan, strese sokan problemleri çözmek amacıyla ortaya koyduğu bilişsel, duygusal ve davranışsal etkinliklerden oluşan bir süreç olarak tanımlamaktadır.

Ortaya çıkan, problem olarak ifade edilen durumların çözülmesinde sporun önemli bir yer tuttuğu söylenebilir. Bedensel, motorsal ve zihinsel performansın ortaya koyulduğu bir süreç olan spor yalnızca bedensel bir uğraş değil bunun yanında sosyalleşmeyi de içeren bir süreçtir. Sporun içerisinde yer alan bireyler problemle karşılaştıklarında problem çözme düşüncesi ile tecrübeye bağlı olarak problemi çözmeye çalışır (Göçer, 2018).

Yapılan çalışmada amaç, halk oyunları oynayan bireylerin iletişim ve problem çözme becerilerinin oynamayanlarla karşılaştırılmasıdır. İletişim becerisi ve problem çözme ile ilgili olarak birçok spor branşında çalışmalar yapılmış, halk oyunları ile ilgili literatürde çok fazla çalışmaya rastlanmamıştır. Yapılan çalışmanın bu anlamda literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırma Problemi: Halk oyunları oynayan bireyler ile oynamayan bireyler arasında iletişim ve problem çözme becerileri açısından farklılık var mıdır?

Alt Problemler:

1. Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri (a) cinsiyet, (b) yaş, (c) eğitim düzeyi ve (d) yaşadığı yer değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?

2. Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri (a) cinsiyet, (b) yaş, (c) eğitim düzeyi ve (d) yaşadığı yer değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?

3. Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri oynamayanların problem çözme becerilerinden yüksek midir?

4. Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerisi düzeyleri oynamayanların iletişim becerisi düzeylerinden yüksek midir?

5. Halk oyunları oynama süresi (a) iletişim becerisini , (b) problem çözme becerisini farklılaştırır mı?

6. Halk oyunları haricinde başka sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetle de ilgilenen halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri düzeyleri olmayanların iletişim becerisi düzeylerinden yüksek midir?

7. Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ile iletişim becerisi düzeyleri arasında ilişki var mıdır?

8. Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri problem çözme becerilerini etkiler mi?

Hipotezler

H₁: Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri (a) cinsiyet, (b) yaş, (c) eğitim düzeyi ve (d) yaşadığı yer değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık vardır.

H₂: Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri (a) cinsiyet, (b) yaş, (c) eğitim düzeyi ve (d) yaşadığı yer değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık vardır.

H₃: Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri oynamayanların problem çözme becerilerinden yüksektir.

H₄: Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerisi düzeyleri oynamayanların iletişim becerisi düzeylerinden yüksektir.

H₅ : Halk oyunları oynama süresi (a) iletişim becerisini , (b) problem çözme becerisini farklılaştırır.

H₆: Halk oyunları haricinde başka sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetle de ilgilenen halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri düzeyleri olmayanların iletişim becerisi düzeylerinden yüksektir.

H₇: Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ile iletişim becerisi düzeyleri arasında ilişki vardır.

H₈: Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri problem çözme becerilerini etkiler.



2. GENEL BİLGİLER

2.1. İletişim Kavramı

İnsanoğlu doğası gereği toplumsal bir varlıktır. Toplumsal bir varlık olma özelliğine sahip olmaktan ötürü insanların yaşamları kişiler arası ilişkilere dayanmaktadır. Diğer bir deyişle, insan olmanın doğasında iletişim kavramı yer almaktadır. Bu nedendir ki, iletişim kavramı, insanlık tarihi kadar eski bir kavramdır ve tarih boyunca her dönemde önem arz eden bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır.

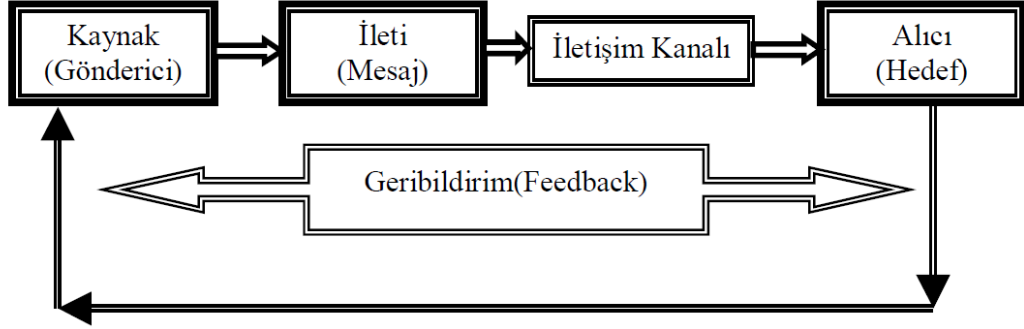
İletişim kelimesinin kökeni Latince “communicare” fiiline dayanmaktadır ve Türkçede ortak kılma anlamında kullanılmaktadır (Bakan ve Büyükbeşe, 2004). İletişim kavramına ilişkin olarak farklı disiplinler tarafından yapılan farklı tanımlamaların literatür kapsamında yer aldığını söylemek mümkündür. Örgüt disiplini bakış açısına göre iletişim; örgütsel ve yönetsel olarak yapının düzenli olarak işlenmesini sağlayan bir araç; bireysel yapıları etkileyen bir teknik ve toplumsal yapının temel taşı olan sistemdir (Sabuncuoğlu, 1984). Literatürde yer alan ve halkla ilişkiler disiplini bakış açısı ile ele alınmış bir diğer iletişim tanımına göre ise iletişim; toplumsal bir varlık olan insanlar arasında ortaya çıkan ortak kılma işlemidir (Güngör, 1977). Daha genel bir bakış açısı ile iletişim kavramı ele alındığında ise iletişim; insanların davranışları üzerinde etki sahibi olmak veya belirli bir sonuca ulaşmak amaçları ile duygu, düşünce, inanç, tutum ve davranışların sözlü, yazılı ya da sözsüz olarak iletilmesi sürecine verilen isimdir (Demirtaş, 2010).

Literatürde yer alan farklı iletişim tanımlamalarından yola çıkarak; iletişim kavramının sadece bireysel bir kavram olmadığını aynı zamanda toplumsal açıdan önemli bir kavram olduğunu söylemek mümkündür. Bir diğer ifade ile iletişim toplumsal yapının temel taşlarından bir tanesidir ve iletişimin sürdürülebilir olması ve etkin olması bir anlamda o toplumdaki etkinlik ve sürdürülebilirlik ile doğrudan alakalı olduğu söylenebilir.

Tanımlamalardan yola çıkarak varılabilecek bir diğer sonuç ise iletişim kavramının bir amaç taşıdığına ilişkindir. Diğer bir ifade ile iletişim; insanların belirli bir amacı olmadan etkileşmelerinden ziyade, bir etki oluşturmak amacı ile aktarmalar yapması durumudur (Eroğlu, 1996). İletişim insanoğlunun hayatında son derece önemli bir kavramdır ve içerisinde insan olan her alanda var olan bir kavramdır. İletişim, çevre

üzerinde etkin olmayı amaçlar ve insanlar tarafından diğer insanların algılarını, tutumlarını geliştirmek ya da değiştirmek için kullanılır (Aydın, 1986).

İletişim ile ilgili altının çizilmesi gereken bir diğer önemli nokta iletişimin bir süreç olduğu noktasıdır. İnsanların birbirleri ile etkileşim halinde olduğu bir süreç olan iletişim süreci bir takım temel unsurlara sahiptir. İletişim sürecinin sahip olduğu temel unsurlar aşağıdaki şekil yardımı ile özetlenebilir.



Şekil 1. İletişim Süreci (Şimşek, Akgemci, & Adnan, 2003).

Yukarıdaki şekilde görüldüğü gibi iletişim sürecinin beş temel unsuru vardır. Bu unsurlar; kaynak (gönderici), ileti (mesaj), iletişim kanalı, alıcı (hedef) ve geribildirim (feedback) olarak sıralanmaktadır. İletişim sürecinin birinci unsuru ya da diğer bir ifade ile başlangıç noktası kaynak (gönderici)dir. Kaynak (gönderici); merkezdeki iletiyi, sözlü ya da söz harici işaretler yardımı ile dönüştürüp iletişim kanalına bırakan unsur (Cüceloğlu, 1998) şeklinde tanımlanmaktadır. İletişim sürecinin başlangıç noktası olan kaynağın zihninde oluşan duygular, fikirler, yapmak istediği eylemler ve sahip olduğu istekler arasından kaynak tarafından seçilenler karşı tarafa iletmek için iletişim kanalına gönderildiğinde iletişim süreci başlar.

İletişim sürecinin ikinci unsuru kaynak tarafından gönderilen ileti ya da diğer bir deyişle mesajdır. Kaynak tarafından alıcıya gönderilmek istenen duygu, düşünce, fikir, tutum ya da davranış olarak tanımlanabilir. Etkin olarak tanımlanabilecek bir iletişim süreci için mesajın bir takım özellikleri taşıması ya da diğer bir ifade ile bir takım kurallar kapsamında gönderilmesi şarttır. Mesaja ilişkin kurallar aşağıdaki gibi sıralanabilir (Oskay, 1969);

- Mesaj alıcının dikkatini çekecek bir şekle sahip olmalıdır.
- Mesaj kaynağın ve alıcıların ortak deneyimlerini içeren işaretleri içermelidir.

- Mesaj kişilik gereksinimleri uyandırmalıdır.
- Mesaj kişilik gereksinimlerinin karşılanması için yol gösterici olmalıdır.

Belirtilen bu kurallar çerçevesinde gönderilen mesajın alıcı tarafından alınabilmesi için iletişim sürecinde yer alan bir diğer temel unsur karşımıza çıkmaktadır. Kaynak ve alıcı arasındaki mesaj iletimi sürecinde önemli rol oynayan bu temel unsur iletişim kanalı olarak adlandırılmaktadır. İletişim kanalı, mesajın kaynaktan alıcıya iletilmesi sürecinde kullanılan yol olarak tanımlanmaktadır (Özgen, 2003). İletişim kanalı mesajın doğru ve zamanında iletilmesi üzerinde son derece etkili olan bir unsurdur. İletişim kanalının seçiminde yapılan bir hata etkin ve etkili iletişim sürecine sekte vuracaktır.

İletişim sürecinin bir diğer temel unsuru ise alıcı ya da diğer bir ifade ile hedefdir. Birey, örgüt, toplum ya da grup olabilecek alıcı (hedef) kaynak tarafından iletişim kanalları vasıtası ile gönderilmek üzere hazırlanmış mesajın hedefidir. Alıcı (hedef) iletişim sürecinde temel bir unsurdur çünkü doğru iletişim kanalı ile kurallara uygun olarak gönderilen bir mesaj, alıcı tarafından algılanmaz ya da anlaşılmaz ise iletişim sürecinin tamamlanması yani iletişimin gerçekleşmesi mümkün değildir. Diğer bir ifade ile etkin bir iletişim ancak kaynak tarafından gönderilmiş olan mesajın alıcı tarafından alınması, algılanması ve anlamlandırılması sonucunda gerçekleşir (Yıldırım, 2001).

İletişim sürecinin son temel unsuru ise geribildirimdir. Bir süreç olan geri bildirim de kaynak ve alıcı yer değiştirir ve alıcı kaynak; kaynak alıcı konumuna geçer (Cüceloğlu, 1998). Geri bildirim iletişim süreci açısından önemli bir unsurdur ve taşınması gereken bir takım özellikler vardır. Geri bildirim sürecinin taşınması gereken özellikler aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Tablo 1. Geri Bildirim Sürecinin Özellikleri (Koçel, 2001).

Etkin Geri Bildirim Özellikleri	Etkin Olmayan Geri Bildirim Özellikleri
Kişiye yardımcı olma amaçındadır.	Kişiyi küçük düşürmeyi ön planda tutar.
Belirli ve ayrıntılıdır.	Geneldir.
Açıklayıcıdır ve bilgiyi paylaşır	Değerleyicidir.
Faydalı ve konu ile ilgilidir.	Konu ile ilgisizdir.
Zamanında gelir.	Zamanlaması doğru değildir.
Açık ve nettir.	Zor anlaşılır.
Konuyu vurgulayıcı niteliktedir.	Kişi ve kişilik üzerine vurgu yapar.
Geri bildirim alan kişinin tutumu olumlu olarak gelişir.	Geri bildirim alan kişinin tutumu kendini savunma olarak gelişir.
Gözlem ağırlıklıdır.	Tahmin ve yoruma dayalıdır.

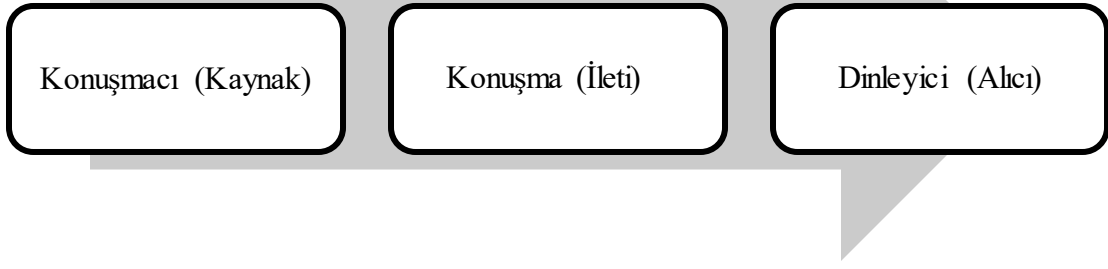
Yukarıda yer alan özellikler kapsamında etkin bir geri bildirim sürecinin temel amacının kişiye yardımcı olması olduğu söylemek mümkündür. Kişiyi küçük düşürme amacıyla olan bir geri bildirim sürecinin etkin bir geri bildirim süreci olduğu söylenemez. Geri bildirim belirlili, ayrıntılı, açıklayıcı ve bilgiyi paylaşmaya yönelik olması gerekmektedir. Etkin bir geri bildirim süreci, alıcıdan kaynağa tam zamanında ulaşır ve içerdiği bilgiler açık, net, faydalı ve konu ile ilgilidir.

2.2. İletişim Modelleri

İletişim modelleri temelde iki başlık altında incelenmektedir. Bunlar; doğrusal iletişim modelleri ve doğrusal olmayan iletişim modelleridir.

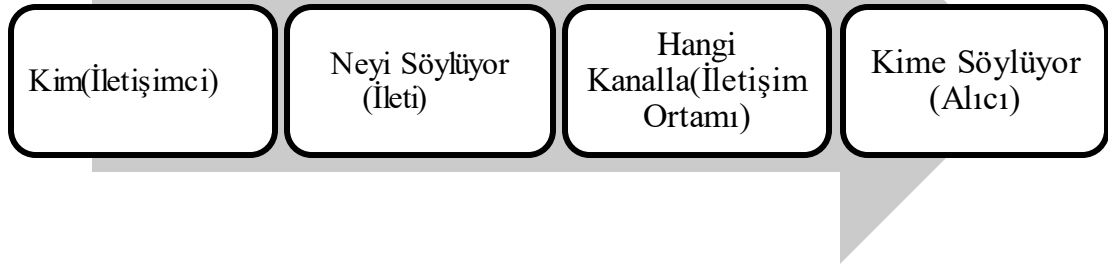
En temel iletişim modelleri olarak kabul edilen, genel ve anlaşılabilir düzeydeki modellere doğrusal iletişim modelleri denmektedir ve doğrusal iletişim modeli olarak en çok bilinen modeller Aristo Modeli, Laswell Modeli ve Shannon & Weaver Modeli'dir (Demiray, 2012).

Aristo Modeli; kaynak, mesaj ve hedef öğelerinin bir arada bulunduğu ilk iletişim modelidir (Bülbül, 2000). Günümüz iletişim süreçlerini açıklama hususunda yetersiz kalan Aristo Modeli, tarihteki ilk iletişim modeli olarak kabul edilmektedir.



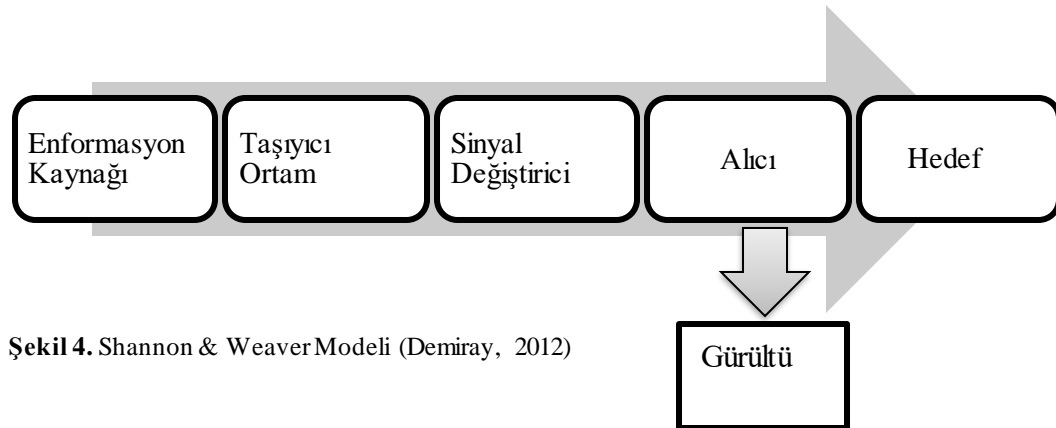
Şekil2. İletişimde Aristo Modeli (Demiray, 2012).

Doğrusal iletişim modellerinden bir diğeri olan Laswell Modeli; iletişimin hangi koşullar altında yapıldığını ve de iletişim sürecinde yer alan mesajın alıcıya hangi amaç ile gönderildiğinin önemi üzerinde duran bir model geliştirmiştir. Laswell tarafından geliştirilen iletişim modeli aşağıdaki gibidir.



Şekil3. Laswell Modeli (Demiray, 2012).

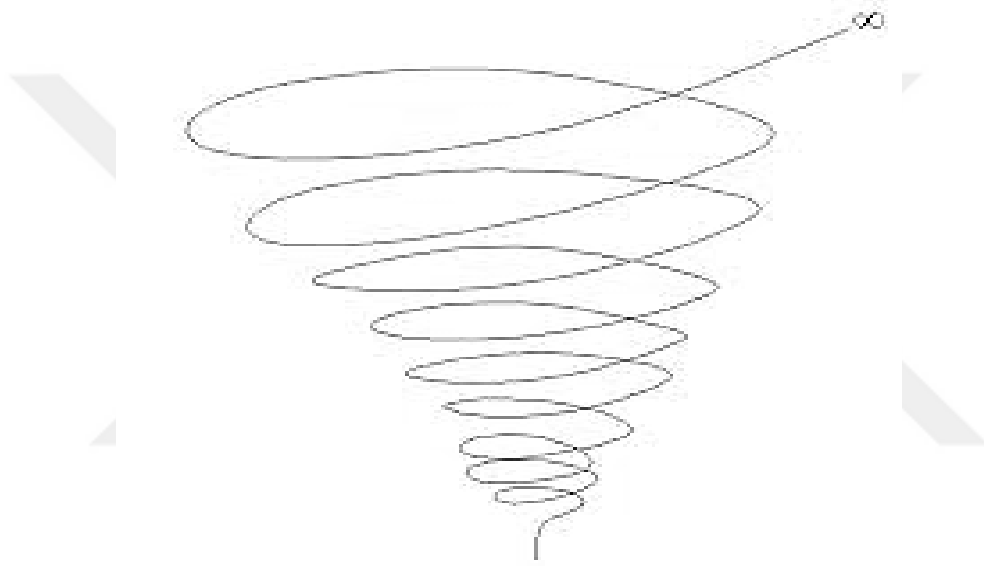
Doğrusal iletişim modellerinde son olarak ele alınacak olan model Shannon & Weaver Modelidir. Bu modelde tanımlanmış olan iletişim süreci aşağıda yer almaktadır.



Şekil4. Shannon & Weaver Modeli (Demiray, 2012)

Shannon & Weaver Modeli, iletişim sürecinde gürültü kavramını ele alan ilk modeldir. Shannon & Weaver Modeli kapsamında kaynak, mesaj ve alıcı temel unsurların yanı sıra, iletişim kanallarında ortaya çıkabilecek olan sorunlar ve gürültü de iletişim sürecinin unsurları olarak ele alınmıştır.

Doğrusal olmayan iletişim modelleri kapsamında ele alınabilecek olan ilk model Dance'ın Spiral Modelidir. Bu modelin temelinde; iletişimin doğrusal değil devingen bir süreç olduğu yatmaktadır. Dance'ın modelinin en önemli özelliği iletişim sürecinin dinamik bir süreç olarak ele alması ve sürekli olarak değişen, gelişen ve genişleyen bir biçimde modelize etmesidir.



Şekil 5. Dance'ın Spiral Modeli (Shkaminski, 2012).

Doğrusal olmayan iletişim modellerinden bir diğeri ise, Gerbner Modeli'dir. Bu modelde algı kavramının önemli bir yeri vardır ve model kapsamında iletişim sürecinin araçları, kanalları son derece önemli unsurlardır.

Westley ve McLean tarafından geliştirilen bir diğerk doğrusal olmayan iletişim modeline göre ise; iletişim son derece karmaşık bir süreçtir ve sadece iki kişi arasında ortaya çıkan bir süreç değildir. Diğerk bir ifade ile iletişimin karmaşık olmasının nedeni sadece bireyler arası olması değil aynı zamanda kitlesel bir süreç olmasıdır.

Tarihsel süreç boyunca geliştirilen birçok iletişim modeli olduğu görülmektedir. Günümüz küresel ve iletişim teknolojilerinin son derece gelişmiş olduğu dünyamızda iletişim son derece karmaşık bir süreçtir.

2.3. İletişim Türleri

İletişim, kişinin kendisi ile iletişimi, kişiler arası iletişim ve örgütsel iletişim olmak üzere üç başlık altında sınıflandırılmaktadır.

Kişinin kendisi ile iletişimi Dökmen (1996) tarafından aşağıdaki gibi tanımlanmaktadır;

“bir insanın düşünmesi, duygulanması, kişisel ihtiyaçlarını farkına varması, iç gözlem yapması, rüya görerek kendi içinden mesajlar alması ya da kendine sorular sorarak bunlara cevaplar üretmesi”

Kişinin kendisi ile iletişimi, diğer bireyler ile olan iletişimi kadar önemli olan bir süreçtir ve kişilerin psikolojik olarak ve sosyolojik olarak tam anlamı ile gelişmesi için kendileri ile etkin iletişim kurmaları gerekmektedir.

Kişiler arası iletişim olarak adlandırılan bir diğer iletişim türü kapsamında iletişimin alt türleri karşımıza çıkmaktadır. Kişiler arası iletişim; sözlü, sözsüz ya da yazılı olmak üzere üç farklı şekilde ortaya çıkmaktadır. Kişiler arası iletişimin bir türü olan sözlü iletişim; konuşma dili olarak da tabir edilebilir. İletişim şekilleri arasında en hızlı ve etkili olanı olarak kabul edilen (Öztoprak ve Koç, 2003) sözlü iletişim dil aracılığı ile toplumsal değerlerin, yaşantıların gelecek kuşaklara aktarılması hususunda önem taşır (Zillioğlu, 1993).

Kişiler arası iletişim kapsamında ele alınması gereken bir diğer alt iletişim türü, sözsüz iletişimidir. Beden dili olarak da adlandırılabilen sözsüz iletişim; hareketlerden, jestlerden ve mimiklerden oluşan bir iletişim türüdür. Yapılan araştırmalar kapsamında elde edilen bulgulara göre sözsüz iletişimin bazı özellikleri vardır. Bu özellikler (Cüceloğlu, 1998; Ergin ve Birol, 2000);

- Duyguları etkili bir şekilde aktarma,
- İletişim eyleminin yokluğunu olanaksız kılma,
- İnsanlar arasındaki ilişkileri tanımlama ve belirleme,
- Belirsiz olma,
- Güvenilir mesaj verme,
- Kültüre göre olma,

Kişiler arası iletişim kapsamında ele alınacak olan son tür yazılı iletişimidir. Yazılı iletişim; yazının icadından sonra tarihsel süreçteki yerini almış olan bir iletişim türüdür. İnsanlığın kültürel ve sosyal evrimini hızlandıran ve iletişime güven ögesini

kazandıran yazılı iletişim, toplumsal kurumların güçlenmesinde önemli bir rol oynamıştır (Özkalp, 2002).

İletişim türleri arasında ele alınacak olan son iletişim türü örgütsel iletişimdir. Örgütsel iletişim; bir örgütte örgütsel ve yönetsel etkinliklerin yürütülmesini sağlayan ve örgüt tarafından önceden belirlenmiş olan amaç ve hedeflere ulaşmak için örgütün iç ve dış çevreleri arasında bilgi, düşünce, fikir alış-verişi yapılmasını sağlayan örgütün sürdürülebilirliği hususunda son derece önemli olan bir süreçtir (Tutar, 2003).

2.4. İletişimin Fonksiyonları

Çalışmanın bu bölümüne kadar çizilen iletişim çerçevesi kapsamında iletişim sürecinin yalnızca alıcı ve kaynak arasında gidip gelen bir mesaj alış-verişi değil içerisinde birçok fonksiyonu barındıran sosyal bir sistem olduğu görülmektedir. İletişimin içerisinde barındırdığı fonksiyonları maddeler halinde açıklamak mümkündür. İletişimin fonksiyonları (Uysal, 2012);

- Enformasyon : Küresel anlamda tüm koşulları anlamak, bilinçli tepki göstermek, doğru ve etkin sonuçlara ulaşabilmek için gerekli olan tüm verilerin (haber, veri, bilgi resim vb.) toplanması, depolanması, işlenmesi.
- Sosyalleşme : Bireylerin toplumun etkin üyeleri olarak faaliyet göstermesini sağlamak, toplumsal bağlılığı beslemek, topluma ilişkin genel bilgi birikimi oluşturmak.
- Motivasyon : Toplumların yakın ve uzak hedeflerini oluşturmak, bireylerin kişisel tercihlerini ve isteklerini teşvik etmek.
- Tartışma : Karşılıklı fikir birliğini ve alış-verişini kolaylaştırmak, kamuoyunu bilgilendirmek.
- Eğitim : Entelektüel gelişme, kişisel gelişim, kapasitenin geliştirilmesine katkı sağlamak.
- Kültürel Gelişme : Geçmişin mirasını koruma, tarihsel süreçte ortaya çıkan kültürel, geleneksel, örf adet ve ananelerin gelecek kuşaklara aktarılmasını sağlamak.

- Eğlence : Kişisel veya toplu olarak eğlenme amacıyla işaret, sembol, ses ve görüntü aracılığı ile tiyatro, dans, sanat, edebiyat, müzik, spor vb. aktivitelerin yaygınlaştırılması.
- Entegrasyon : Tüm bireylerin, grupların, ulusların birbirleri ile entegre olmasını sağlamak.

İletişimin sahip olduğu bu fonksiyonların temelde bireysel ve toplumsal olarak iki ayrı sınıfta ele alınabileceğini söylemek mümkündür. Diğer bir ifade ile iletişim süreçlerinin bireysel ve toplumlar üzerinde farklı etkileri vardır. İletişimin toplumları ve bireyleri etkilemesine yönelik olarak bir fonksiyon ayrımına gidildiği takdirde, iletişimin bireysel fonksiyonları ve toplumsal fonksiyonları aşağıdaki gibi oluşmaktadır.

Tablo 2. İletişimin Bireysel ve Toplumsal Fonksiyonları (Bülent Ecevit Üniversitesi, 2012)

Bireysel Fonksiyonlar	Toplumsal Fonksiyonlar
Enformasyon toplar ve dağıtır	Toplumun bilgilendirir
Duygu ve düşünceleri paylaşır	Öğrenme sürecini destekler
Karar destek sistemi sağlar	Kültürel yakınlaşma sağlar
Toplumsal statü kazandırır	Kültürel aktarma sağlar
Birey kendini gerçekleştirir	Toplumsal yakınlaşma sağlar
Temsil yeteneği kazandırır	Toplumun motive eder
Sosyalleşme sürecine katkı sağlar	Toplumun yönlendirir

2.5. İletişimi Engelleyen Unsurlar

İletişim her zaman sorunsuz olarak tamamlanan bir süreç değildir. Elbette ki iletişim sürecinde bir takım sorunlar ortaya çıkmaktadır. İletişim sürecinin sekteye uğramasına neden olan bu sorunlar çok farklı nedenlerden dolayı ortaya çıkabilir. Gönderici ve alıcı arasındaki anlaşmazlıklar, mesajın tam açıklayıcı ve anlaşılır olmaması, yanlış iletişim kanallarının seçilmesi gibi bazı faktörler iletişim sorunlarının ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu nedenlerin yanı sıra, kişisel engeller, psikolojik engeller, iletişim amacı sorunları, hedef-alıcı uyumsuzlukları, mesaj içeriği, statü farklılıkları, zaman baskısı, gibi faktörlerde iletişim sorunlarını tetiklemektedir. Bunların yanı sıra, iletişim engelleri; bireylerin iletişime olan ihtiyaçlarının farkında

olmamaları, bireylerin iletişimin önemini yeterince kavrayamamaları, bireylerin etkin iletişim yöntemlerini bilmemeleri kaynaklı da olabilmektedir (MEGEP, 2007).

İletişim sürecinde sorun yaratan kişisel engeller aşağıdaki gibi özetlenebilir (Devito, 1991);

- İnsanların ön yargılı ve seçici olmaları,
- İnsanların duymak istediklerini duyması ve algılaması, görmek istediklerini görmesi ve algılaması,
- Korku, stres, gibi duygusal durumların gelen mesajın algılanmasında zorluk çıkartması,
- İnsanların sahip olduğu güvensizlik duygusu,
- Aşırı bilgi yükü ve iletişim becerisindeki eksiklik.

İletişim sürecinde sorun yaratan diğer bir engel ise psikolojik engellerdir. Bir anlamda psikolojik engeller için; kişilerden (iletişimin var olan taraflarından) kaynaklanan engellerdir demek doğru bir yaklaşım olacaktır. Psikolojik engeller, dikkat dağınıklığı, iletişimin tarafları arasındaki farklı duygusal durumlar, stres seviyeleri şeklinde örneklenebilir.

2.6. Problem

Adair (2000), problemi, genel anlamıyla bireyin önüne gelen ve onu engelleyen bir kavram olarak ifade eder. İnsan hayatının hemen her döneminde mutlaka problemlerle karşılaşmaktadır. Bu problemlerin tamamen ortadan kalkması ya da onların bulunmadığı bir yere gidebilmek neredeyse imkânsızdır (Karamehmetoğlu, 2017). Belirlenen bir hedefe ulaşma aşamasında bireyin beklenmeyen bir engellenme ile karşılaştığı ve bu duruma hazır bir tepkisinin olmadığı uyarıcı durum problem olarak ifade edilir (Bingham 2016). Problem kavramı, hayatın her alanında çok geniş bir alanı kapsar. Farklı meslek gruplarından çeşitli bireyler için problem olarak nitelendirilebilecek birçok konu ve kavram mevcuttur. Bazen bir öğrencinin ödevi ya da bir bilim adamının araştırması gereken konular, buluşlar problem olarak adlandırılabilir ve çözülmesi gerekmektedir. (Heppner ve Krauskopf, 1987).

Probleme iyi bir çözüm yolu bulmak, başka deyişle karar vermek yerine problemi görmezden gelmek, problemin kendiliğinden yok olmasını ya da çözülmesini ummak, başkalarının o problemi çözmesini beklemek, karar vermeyi ertelemek,

sorumluluğu başkaları üzerine atmak gibi yolların denendiği bilinmektedir. Ancak problemlerin çoğu onları çözmek için problem sahibi harekete geçmeden yok olmamaktadır (Korkut, 2002).

2.7. Problem Çözme

Problem çözme, sonradan öğrenilebilen ve geliştirilmesi gereken bir süreçtir. Bu süreç içerisinde okulöncesi dönem önemli bir temel oluşturur. Okul öncesi dönemde doğru fiziksel ortamda öğretmen tarafından desteklenen doğru stratejiler bireyin tüm yaşamını etkileyecek olumlu gelişmeler ortaya koyabilir (Britz, 1993).

Problem çözme, etkili bir şekilde öğrenme en değerli tekniklerden bir tanesidir. Aralarından seçim yapılabilecek birçok model olsa da problemin çözümünde işe yarayacak doğru olan modeli tespit etmek oldukça önemlidir. Oldukça yaygın olarak kullanılan problem çözme yöntemlerinden bir tanesi Steve Kneeland tarafından geliştirilen AIDOSE (Awareness, Information, Definition, Options, Selection, Execution) yöntemidir (Davies, 2014). Bu bağlamda bireyler, çeşitli durumlarda hayatın içerisinde karşı karşıya geldikleri problemleri çözebildikleri oranda sağlıklı, huzurlu ve mutlu olabilirler. Bireylerin başarılı olmaları ve keyifli bir yaşam sürmeleri, problemlerini kendilerine en uygun modelde çözebilme yetenekleri ile doğru orantılıdır (Saraçoğlu ve ark., 2001). Problem çözme konusunda başarı ilk olarak doğru tanımlama ile ilgilidir. Birey, problem olarak nitelendirdiği ve kendisini rahatsız eden durumu net ve kesin olarak tanımlandığında çözüm için doğru yaklaşımda bulunmuş demektir. Aynı zamanda, problem olarak nitelendirilen konu ile ilgili olarak yeterli düzeyde bilgi sahibi olmak, çözüm yöntemlerinin başarılı olmasında da etkililiğini arttıracaktır (Kuzgun, 1992).

2.8. Problem Çözme Modelleri

Problem çözme, yalnızca bir matematik probleminin sonucu ile ilişkili değil, farklı durumlarla karşılaşmak ve bu durumlara işe yarar çözümler bulmak anlamını da taşımaktadır (Gail, 1996). Bir başka tanımda ise Morgan (1993), problem çözme ile bireyin hedefini ilişkilendirmiştir. Problem çözme, hedefi doğrultusunda ilerleyen bireyin karşılaştığı engeller ile hedefi arasındaki boşluğu tanımlayıp çözme süreci şeklinde ifade etmiştir.

Problem çözme becerilerinin geliştirilmesi, öğretim sürecinin temel amaçları arasında sayılmaktadır. Öğretim konusuna giren belirli bir güçlüğü ya da engelin ortaya çıkması ve bunların çözümlenmesine ilişkin, yeterlilik çabalarını geliştirmek, problem çözme yoluyla öğrenmenin temel niteliğini oluşturur. Problem çözme ile ilgili olarak birçok bilim insanı tarafından çeşitli araştırmalar ve modeller ortaya konulmuş, yaklaşımlar geliştirilmiştir.

Problem çözme aşamalarını Dewey ;

1. Problemin varlığının farkına varılması
2. Problem üzerinde bilgi toplama
3. Probleme çözümler üretme
4. Çözüm önerilerini deneyerek test etme
5. Uygulama hakkında bilgi toplama
6. Şimdiye dek uygulamaya konulan adımların özetini yapma
7. Öğrenilenlere dayanarak yeni bir uygulama planı oluşturma şeklinde ifade etmiştir (Topses, 2009).

Arnofsky (2001), problem çözme konusunda 3 aşamalı bir model ortaya koymuştur. Bu model;

1. Aşama: Problemi belirlemek ve tanımlamak,
2. Aşama: Bir strateji inşa etmek ve bunu uygulamak için ihtiyaç duyulan bilgi ve kaynaklar hakkında bilgi edinmek,
3. Aşama: Tüm süreci izlemek ve çözümü değerlendirmek şeklindedir.

Problem çözme modelleri konusunda bir başka önermede ise Barth ve Demirtaş (1997) şu şekilde değerlendirmiştir;

1. Aşama: Tecrübe,
2. Aşama: Çeşitlilik, belirsizlik,
3. Aşama: Belirleme,
4. Aşama: Denence,
5. Aşama: Araştırma, ispatlama,
6. Aşama: Genelleme.

Eğitim ve öğretimin davranışsal düzeydeki en önemli amaç ve etkinlik alanlarından birisi de problem çözme becerilerinin geliştirilmesidir. Öncelikli olarak

problem çözmeyi bir süreç olarak ifade etmek ve bu sürecin basamaklarını uygulamak gerekmektedir.

Bu süreçleri ise;

1. Problemi anlama
2. Çözüm için plan yapma
3. Planı uygulama
4. Sonuçları değerlendirme

şeklinde ifade etmek mümkündür. Ayrıca problem çözme davranışlarının geliştirilmesinde, bireylerin daha önceki bilgi, gözlem ve deney donanımlarının varlığının büyük önemi vardır. Bununla birlikte bireylerin farklı problem çözme modelleri ile karşı karşıya getirilmesi, ilgi ve merakın yanında yeterli güdülenme sağlanması, çözüm için ipuçları ve dönütlerin verilmesi suretiyle problem çözme davranışının kalıcı hale gelmesi sağlanabilir (Topses, 2009).

3.MATERYAL METOT

3.1.Evren Örneklem

Araştırmanın evrenini Çorum ili içerisinde faaliyet gösteren halk eğitim merkezi, dernek ve kulüplerde halk oyunları oynayan bireyler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 2017- 2018 eğitim öğretim yılı içerisinde Çorum ili içerisinde belirtilen halk eğitim merkezi, dernek ve kulüplerde halk oyunları faaliyetlerinde bulunan 116 erkek, 144 kadın, karşılaştırma grubu olarak ise Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim gören, halk oyunları faaliyetlerinde bulunmayan 218, toplamda 478 katılımcı birey oluşturmaktadır. Katılımcıların tümü gönüllü olarak araştırmaya dâhil olmuşlardır.

3.2.Veri Toplama Araçları

3.2.1.Kişisel Bilgi Formu

Katılımcılara ait özelliklerin belirlenmesi amacı ile 7 sorudan oluşan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu içerisinde katılımcıların halk oyunları oynayıp oynamadığı, yaşı, cinsiyeti, halk oyunları oynama süresi, eğitim düzeyi, ikamet yeri ve halk oyunları dışında herhangi bir sosyal sportif ya da sanatsal faaliyet olup olmadığı ile ilgili sorular sorulmuştur.

3.2.2.Problem Çözme Envanteri

Araştırmada Heppner ve Peterson (1982) tarafından geliştirilen, Şahin ve ark (1993) tarafından Türkçe' ye çevirisi yapılan Problem Çözme Envanteri kullanılmıştır. Kullanılan envanter 35 sorudan oluşan, 1 ile 6 arasında puanlama yapılan ve bireyin problem çözme becerilerini ölçen bireysel değerlendirme ölçeğidir. Problem Çözme Envanteri (1) Hibir zaman, (2), Ender olarak, (3), Arada sırada, (4), Sık sık, (5), Çoğunlukla ve (6), Her zaman şeklinde derecelendirilen 6' lı likert tip bir ölçektir. Araştırmada kullanılan Problem Çözme Envanteri, Güven (5, 10, 11, 12, 19, 23, 24, 27, 33, 34. ve 35), Yaklaşma- kaçınma (1, 2, 4, 6, 7, 8, 13, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 28, 30, 31) ve Kişisel kontrol (3, 14, 25, 26, 32) olarak 3 alt boyuttan oluşmakta, ölçeğin 32 maddesi değerlendirilmeye alınmaktadır.

3.2.3.İletişim Becerileri Envanteri

Araştırmada katılımcıların iletişim becerilerini ölçmek amacıyla Ersanlı ve Balcı (1998) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Envanteri kullanılmıştır. Kullanılan ölçek, 5'li likert tip olup 45 sorudan oluşmaktadır. Ölçek; zihinsel (1, 3, 6, 12, 15, 17, 18, 20, 23, 24, 26, 28, 33, 37, 45), duygusal (5, 9, 11, 27, 29, 31, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 42, 43, 44), davranışsal (2, 4, 7, 8, 10, 13, 14, 16, 19, 21, 22, 25, 30, 32, 41) olarak 3 alt boyutta incelenmektedir (Ersanlı ve Balcı, 1998).

3.3.İstatistiksel Değerlendirme

Halk oyunları faaliyetlerinin bireyin problem çözme ve iletişim becerisi düzeyleri üzerine etkisinin olup olmadığının belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilen bu araştırmanın yürütülmesinde genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma, Çorum ilindeki gönüllü bireyler üzerine yapılmıştır.

Veri toplama araçlarına verilen yanıtlar bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Aktarılan veriler üzerinde istatistiksel çözümler için SPSS-20,0 ve Microsoft Office 2013 Excel paket programlarından yararlanılmıştır. Uygulanacak analizleri belirlemek amacıyla normallik testi uygulanmıştır. George (2011) tarafından belirtildiği şekliyle basıklık değeri (-2,00 - +2,00) ve Hair ve ark. (2013) tarafından belirtilen çarpıklık değerleri (-1 - +1) açısından verilerin normal dağılım gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle varsayımları test etmek amacıyla tek yönlü varyans analizi, iki bağımsız t testi korelasyon analizi ve regresyon analizlerinden faydalanılmıştır. Elde edilen bulgular %95 güven aralığında 0,05 anlamlılık düzeyinde yorumlanmıştır.

4.BULGULAR

Tablo 3'te araştırmaya konu olan araştırma grubunun genel yapısına yönelik tantıcı frekans ve yüzde dağılımlarına yer verilmiştir. Araştırmaya gönüllülük esasına göre katılan kişilere halk oyunları oynayıp oynamadıkları, oynuyor iseler ne kadar süredir oynadıkları, cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, ikamet ettikleri mecra ve halk oyunları haricinde başka bir etkinlik içinde bulunup bulunmadıklarına yönelik sorular sorulmuştur.

Tablo 3. Katılımcıların Demografik Değişkenler Açışından Dağılımı

Halk Oyunları Oynama Durumu (n=478)	n	%
Oynayan	260	54,4
Oynamayan	218	45,6
Cinsiyet (n=478)	N	%
Erkek	234	49,0
Kadın	244	51,0
Yaş (n=478)	n	%
15-18	62	13,0
19-22	294	61,5
23-26	86	18,0
27-31	36	7,5
Halk oyunları oynama süresi (n=260)	n	%
1-3 yıl	172	66,2
4-6 yıl	46	17,7
7 yıl ve üzeri	42	16,2
Eğitim Düzeyi (n=478)	n	%
İlkokul	2	,4
Lise	102	21,3
Üniversite	366	76,6
Lisansüstü	8	1,7
İkamet ettiğiniz yer (n=478)	n	%
Köy	10	2,1
Kasaba	10	2,1
İlçe	90	18,8
şehir Merkezi	368	77,0
Halk Oyunları Haricinde İlgilenilen Sosyal, Sportif veya Sanatsal Faaliyet Durumu (n=478)	n	%
Evet	344	72,0
Hayır	134	28,0

Buna göre katılımcıların % 54,4'ü halk oyunları oynamaktadır. Bu kişilerin % 66,2'si 1-3 yıldır, % 17,7'si 4-6 yıldır ve % 16,2'si ise 7 ve üzeri yıldır halk oyunları oynamaktadır.

Katılımcıların % 49'u erkek, % 51'i kadındır. % 13'ü 15-18 yaş, % 61,5'i 19-22 yaş, % 18'i 23-26 yaş ve % 7,5'i ise 27-31 yaş aralığındadır. % 0,4'ü ilkokul, % 21,3'ü lise, % 76,6'sı üniversite ve % 1,7'si ise lisansüstü mezundur. İkamet ettikleri yer bilgisine bakıldığında katılımcıların % 77'si şehir merkezinde otururken, % 18,8'i ilçede, % 2,1'i kasabada ve % 2,1'i ise köyde yaşamaktadır. Ayrıca katılımcıların % 72'si halk oyunları haricinde bir sosyal, sanatsal ya da sportif etkinlik ile de ilgilendiğini belirtmiştir.

Tablo 4.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların Problem Çözme Becerilerinin Cinsiyet Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	t	s.d.	p
Erkek	116	3,00	,51	-,381	258	,704
Kadın	144	3,03	,54			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 4); 0,704 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermez. ($p>0,05$).

Tablo 5.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların Problem Çözme Becerilerinin Yaş Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	F	s.d.	p
15-18	62	2,95	,53	1,978	3	,118
19-22	116	3,05	,49			
23-26	50	3,12	,47			
27-31	32	2,87	,62			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 5); 0.118 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri yaş değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermez ($p>0,05$).

Tablo 6. Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların Problem Çözme Becerilerinin Eğitim Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	t	s.d.	p
Ortaöğretim	98	2,95	,58	-1,467	176,219	,144
Yükseköğretim	162	3,06	,48			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 6); 0,144 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri eğitim değişkeni açısından anlamlı bir farklılık göstermez ($p>0,05$).

Tablo 7. Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların Problem Çözme Becerilerinin İkamet Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	t	s.d.	p
Köy, Kasaba, İlçe	34	3,05	,40	,380	258	,705
Şehir merkezi	226	3,07	,54			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 7); 0,705 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ikamet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık göstermez ($p>0,05$).

Araştırmaya katılan bireylerin demografik özellikleri ve problem çözme becerilerine ilişkin verilerin analizi sonucunda bireylerin demografik özelliklerinin problem çözme becerileri üzerinde anlamlı bir farklılık göstermediği söylenebilir.

Tablo 8. Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin Cinsiyet Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	t	s.d.	p
Erkek	116	2,46	,27	-2,232	258	,026
Kadın	144	2,54	,28			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 8); 0,026 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık gösterir. Kadın katılımcıların iletişim becerileri erkek katılımcılardan yüksektir ($p<0,05$).

Tablo 9.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin Yaş Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	F	s.d.	p
15-18	62	2,50	,35	1,232	256	,298
19-22	116	2,52	,22			
23-26	50	2,51	,26			
27-31	32	2,42	,32			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 9); 0,298 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri yaş değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermez ($p>0,05$).

Tablo 10.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin Eğitim Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	t	s.d.	p
Ortaöğretim	98	2,50	,30	-,047	258	,963
Yükseköğrenim	162	2,50	,26			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 10); 0,963 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri eğitim değişkeni açısından anlamlı bir farklılık göstermez ($p>0,05$).

Tablo 11.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin İkamet Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	t	s.d.	p
Köy, Kasaba, İlçe	34	2,38	,24	-2,697	258	,007
Şehir merkezi	226	2,52	,28			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 11); 0,007 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri ikamet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterir ($p<0,05$). Değişkenlerin aritmetik ortalamalarına bakıldığında şehir merkezinde yaşayan halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri köy, kasaba ya da ilçede ikamet eden bireylerinkinden daha yüksektir.

Araştırmaya katılan bireylerin demografik özellikleri ve iletişim becerilerine ilişkin verilerin analizi sonucunda bireylerin demografik özelliklerinin iletişim becerileri üzerinde cinsiyet değişkeni ve yaşanılan yer değişkeni (ikamet) alt değişkenleri bazında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir.

Tablo 12.Halk Oyunları Oynayan Katılımcılar ile Oynamayan katılımcıların Problem Çözme Becerilerinin Karşılaştırılması (n=478)

	Grup İstatistiği			t	Test İstatistiği	
	n	X	σ		s.d.	p
Oynayanlar	260	3,02	,52	-1,545	476	,123
Oynamayanlar	218	3,09	,50			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 12); 0,123 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireyler ile oynamayanların problem çözme becerileri arasında istatistiki anlamda bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 13.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların ile Oynamayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin Karşılaştırılması (n=478)

	Grup İstatistiği			t	Test İstatistiği	
	n	X	σ		s.d.	p
Oynayanlar	260	2,50	,28	-1,007	476	,314
Oynamayanlar	218	2,48	,27			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 13); 0,314 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireyler ile oynamayanların iletişim becerileri arasında istatistiki anlamda bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 14.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların Problem Çözme Becerilerinin Halk Oyunları Oynama Süresi Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			F	Test İstatistiği	
	n	X	σ		s.d.	p
1-3 yıl	172	2,98	,58	1,777	257	,171
4-6 yıl	46	3,06	,42			
7 yıl ve üzeri	42	3,14	,30			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 14); 0,171 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri oynadıkları süre bazında anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p>0,05$).

Tablo 15.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin Halk Oyunları Oynama Süresi Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	F	s.d.	p
1-3 yıl	172	2,50	,30	-,058	2	,944
4-6 yıl	46	2,49	,22			
7 yıl ve üzeri	42	2,51	,22			

Yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucuna göre (Tablo 15); 0,944 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri oynadıkları süre bazında anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($p>0,05$).

Halk oyunu oynayan bireylerin halk oyunları oynayarak geçirdikleri süre değişkeni (Tablo 14, Tablo 15) bireylerin problem çözme ya da iletişim becerilerinde istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Tablo 16.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin Diğer Sosyal, Sportif ve Sanatsal Faaliyetle İlgilenme Değişkeni Açısından İncelenmesi (n=260)

	Grup İstatistiği			Test İstatistiği		
	n	X	σ	t	s.d.	p
Evet	182	2,51	,29	,726	258	,468
Hayır	78	2,48	,26			

Yapılan iki bağımsız t testi sonucuna göre (Tablo 16); 0,920 önem düzeyi ile halk oyunları oynayan bireylerden halk oyunları haricinde başka bir sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetle de ilgilenenlerin iletişim becerileri sadece halk oyunları ile ilgilenen bireylerin iletişim becerilerinden yüksek değildir ($p>0,05$).

Tablo 17.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların Problem Çözme Becerileri İle İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (n=260)

Halk oyunu oynayanlar	İletişim Becerisi		Problem Çözme Becerisi	
	r	,531	1,000	
	p	,000		
	n	260	260	

İki sayısal ölçüm arasında doğrusal bir ilişki olup olmadığını, ilişki olması durumunda bu ilişkinin yönünün ve düzeyinin ne olduğunu belirlemek için kullanılan istatistiksel yöntem korelasyon denmektedir. Korelasyon katsayısı $r < 0,2$ ise iki değişken arasında bir ilişkinin olmadığı varsa bile çok zayıf olduğu söylenebilir. Korelasyon katsayısının $0,2-0,4$ aralığında olduğu durumda değişkenler arasında zayıf ilişkiden, $0,4-0,6$ aralığında olduğu durumda orta şiddette ilişkiden, $0,6-0,8$ aralığında olduğu durumda yüksek ilişkiden söz edilebilir. Korelasyon katsayısının $0,8$ 'den büyük olduğu durumlarda ise şiddetli ilişkiden bahsedilebilir (Kul, 2019). Yapılan korelasyon analizi sonucunda halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme ve iletişim becerileri arasında pozitif yönlü ve orta şiddette bir ilişki olduğu görülmektedir. Yani iletişim becerisi arttıkça problem çözme becerisi de artmakta ya da iletişim becerisi azaldıkça problem çözme becerisi de azalmaktadır.

Tablo 18.Halk Oyunları Oynayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin problem Çözme Becerisi Üzerindeki Etkisine İlişkin Bulgular (n=260)

Bağımlı	Beta	t
Problem Çözme	,531	2,170
R ²	F	p
,281	101,048	,000

Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerileri üzerine etki edip etmediğini incelemek üzere regresyon analizi uygulanmış ve sonuçları Tablo 18'da verilmiştir. Tablo 18 incelendiğinde R² değerinin $0,281$ olduğu görülmektedir. Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerilerini % 28 oranında etkilediği söylenebilir. Bir diğer ifade ile bireylerin iletişim becerileri arttıkça problem çözme becerileri de artmaktadır.

Tablo 19.Halk Oyunları Oynayan ve Oynamayan Katılımcıların İletişim Becerilerinin problem Çözme Becerisi Üzerindeki Etkisine İlişkin Bulgular (n=478)

Bağımlı	Beta	t
Problem Çözme	,482	4,214
r	R ²	F
,482	,233	144,344
p		0,000

Halk oyunları oynayıp oynamamaya bakmaksızın (n=478) iki değişken arasındaki etki durumuna bakıldığında ise bireylerin iletişim becerilerinin problem

özme becerilerini %23 oranında etkilediği görölmektedir (Tablo: 19). Dolayısı ile halk oyunları oynamanın bu ilişkiyi açıklamada % 5 fark yarattığı söylenebilir.



5.TARTIŞMA

H₁: Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözüme becerileri (a) cinsiyet, (b) yaş, (c) eğitim düzeyi ve (d) yaşadığı yer değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık vardır.

Araştırmamızın sonuçları ile benzer şekilde, beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin problem çözüme becerileri üzerine yapılan bir araştırmada Şen (2018), katılımcılar arasında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığını belirtmiştir. Elde ettiğimiz sonuçlardan farklı olarak, lise öğrencilerine yönelik uygulanan, problem çözüme becerilerini inceleyen bir başka çalışmada ise erkek ve kadın katılımcılar arasında erkek katılımcılar lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yine aynı çalışmada yaş değişkenine ilişkin sonuçlarda yaş ilerledikçe problem çözüme becerilerinin de arttığı sonucuna ulaşılmıştır (Korkut, 2002). Öğretmen adaylarına yönelik yapılan farklı bir araştırmada Saracaloğlu ve ark. (2009), problem çözüme becerilerini yaş ve cinsiyet değişkeni ile ilgili olarak erkek ve kadın katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı ifade edilmiştir. Yaptığımız araştırmada da problem çözüme becerileri, cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi ve yaşadığı yer değişkenlerine göre incelendiğinde anlamlı fark tespit edilememiştir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda da *H₁* doğrulanamamıştır.

H₂: Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri (a) cinsiyet, (b) yaş, (c) eğitim düzeyi ve (d) yaşadığı yer değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık vardır.

Yetişkinlere yönelik iletişim becerilerinin tespiti amacı ile yapılan çalışmada, cinsiyet değişkeni ile ilgili sonuçlarda araştırmamızda elde ettiğimiz sonuçlarla benzer şekilde kadın katılımcıların iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Korkut, 2005). Literatürde yer alan farklı bir çalışmada ise Tepeköylü ve ark. (2009), beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri ile ilgili çalışmada cinsiyet değişkeninde araştırmamızla benzer şekilde kadın katılımcılar lehine anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Aynı çalışmada, veriler ikamet yeri ve yaş değişkenleri açısından incelendiğinde katılımcılar arasında anlamlı farklılık olmadığı ifade edilmiştir.

Araştırmamızda ise halk oyunları oynayan katılımcıların cinsiyet değişkenine göre kadın katılımcılar lehine anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların ikamet yeri değişkenine ilişkin sonuçlarda ise şehir merkezinde yaşayanlar lehine

anlamli farklilik tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda H_2 cinsiyet ve ikamet yeri değişkeni açısından doğrulanmıştır.

H_3 : Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri oynamayanların problem çözme becerilerinden yüksektir.

Spor yapan ve yapmayan öğrencilere yönelik yapılan çalışmada, spor yapan öğrencilerin problem çözme ölçeği, kendine güvenli yaklaşım ve planlı yaklaşım tercihleri boyutunda spor yapan öğrenciler lehine anlamlı sonuç elde edilmiş, aceleci, düşünen, kaçınan ve değerlendirici boyutlarında ise anlamlı sonuca ulaşamamıştır (Şenduran, 2006). Katılımcılara çeşitli rekreatif etkinliklerin uygulandığı farklı bir çalışmada, rekreatif etkinliklerde bulunan bireylerin problem çözme becerilerinde artış olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Yığıter, 2012). Takım ve bireysel spor yapan bireyler ile spor yapmayanlara yönelik yapılan çalışmada, takım sporları ile uğraşan bireylerin, bireysel spor yapan ve spor yapmayan bireylere göre problem çözme becerilerinde daha yüksek puanlar elde ettiği ve anlamlı fark gözlemlendiği belirtilmiştir (Canan ve Ataoğlu, 2010). Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri oynamayanların problem çözme becerilerinden yüksektir hipotezi doğrulanamamıştır.

H_4 : Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerisi düzeyleri oynamayanların iletişim becerisi düzeylerinden yüksektir.

Halk oyunları, müzik, giysi ve sahne sanatları gibi sahip olduğu sanatsal özelliklerinin yanında sportif özelliklere de sahip olan bir kavram olarak nitelendirilebilir. Öğretmen adaylarının iletişim becerilerine yönelik yapılan çalışmada, spor yapan öğretmen adayları ile yapmayanlar arasında iletişim becerileri değişkeni açısından anlamlı farklilik bulunmamıştır (Yılmaz ve Çimen, 2008). İlköğretim öğrencileri ile ilgili yapılan diğer bir çalışmada, halk oyunları faaliyetlerinde bulunan öğrencilerin, iletişimi başlatma ve sürdürme, grupla bir işi yürütme, duygusal ve saldırgan davranışlarla başa çıkma becerilerinde iyileşme sağlanmıştır. Aynı zamanda gelenek ve görenekleri öğrenmeye yönelik becerilerinde, stres durumuyla başa çıkma becerilerinde, plan yapma ve problem çözme becerilerinde olumlu anlamda gelişme sağlandığı tespit edilmiştir (Yılan, 2012). Fiziksel aktivite düzeyleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkiyi incelen çalışmada Fişne (2009), fiziksel aktivite yoğunluğu arttıkça iletişim becerilerinde de artış gözlemlendiğini ifade etmiştir. Yaptığımız

araştırmada ise halk oyunları oynayan bireyler ile oynamayanlar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Üniversite öğrencilerine yönelik yapılan bir başka çalışmada ise araştırmamız sonuçlarına benzer şekilde, spor yapan ve yapmayan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır (Hergüner ve ark., 1997). Elde edilen bu verilere göre, halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerisi düzeyleri oynamayanların iletişim becerisi düzeylerinden yüksektir hipotezi doğrulanamamıştır.

H₅: Halk oyunları oynama süresi (a) iletişim becerisini , (b) problem çözme becerisini farklılaştırır.

Voleybol branşı ile ilgilenen sporcular üzerine yapılan bir çalışmada, sporcuların spor yaşı arttıkça iletişim becerilerinde artış olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Değerlendirme 0-4, 5-9 ve 10 yıl ve üzeri olarak sınıflandırılmış, spor yaşı 10 yıl ve üzeri olan katılımcılar ey iyi düzeyde iletişim becerilerine sahip olduğu ifade edilmiştir (Akbaş, 2014).

Oryantiring sporcularına yönelik yapılan çalışmada ise problem çözme becerileri spor yaşı değişkenine göre incelenmiş, aceleci yaklaşım alt boyutu açısından spor yaşı 7 yıl ve üzeri olan sporcular, spor yaşı 4-6 yıl olan sporculara göre aceleci alt boyutu daha fazla kullanmışlardır. Problem çözme envanteri diğer alt boyutlarına ilişkin toplam puanlara göre spor yaşı açısından sporcular arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmüştür (Salim, 2018). Araştırmamızda ise halk oyunları oynama süresi ile iletişim ve problem çözme becerileri arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır. Elde ettiğimiz verilere göre, halk oyunları oynama süresi (a) iletişim becerisini , (b) problem çözme becerisini farklılaştırır hipotezi doğrulanamamıştır.

H₆: Halk oyunları haricinde başka sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetler le de ilgilenen halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri düzeyleri olmayanların iletişim becerisi düzeylerinden yüksektir.

Bireylerin iletişim becerilerinin gelişmesinde sosyal, sanatsal ve sportif faaliyetlerin de katkısının olduğu ifade edilebilir. Farklı çevrelerde birçok farklılığa sahip bireylerle bir arada, farklı paylaşımlarda bulunmak da bu gelişime katkı sağlayabilir. Bununla birlikte halk oyunları gibi erkek ve kadınlar tarafından aynı anda uygulanabilen, toplumun farklı gruplarını bir araya getiren bir branşın iletişim becerilerine katkı sağladığı hipotezi ile halk oyunları ile birlikte farklı sosyal, sanatsal ve sportif faaliyetlerde bulunan bireylerin iletişim becerileri incelenmiştir. Yalnızca

halk oyunları oynayan bireyler ile halk oyunları faaliyetlerinin yanında farklı sosyal, sanatsal ve sportif faaliyetler ile ilgilenen bireyler arasında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Her iki grubun da halk oyunları ile ilgileniyor olması alınan puanların birbirine yakın olmasını sağlamış olabilir. Bu durumda halk oyunlarının iletişim becerilerinin gelişiminde önemli bir etken olduğu sonucuna ulaşılabilir.

H₇: Halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ile iletişim becerisi düzeyleri arasında ilişki vardır.

Sınıf öğretmenleri ile ilgili yapılan çalışmada iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (Nacar ve Tümkaya, 2011). Havacılık bölümlerinde eğitim gören öğrencilere yönelik bir başka çalışmada ise iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasında orta düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (Uğur, 2018). Araştırmamız da literatürden örnek gösterdiğimiz çalışmalar ile benzerlik göstermektedir. Elde ettiğimiz verilere göre halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme becerileri ile iletişim becerisi düzeyleri arasında ilişki vardır hipotezi doğrulanmıştır.

H₈: Halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri problem çözme becerilerini etkiler.

Yaptığımız çalışmada *H₇*' de iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasında ilişkinin olduğu belirtilmiştir. *H₈*' de ise iletişim becerilerinin problem çözme becerilerini etkileyip etkilemediği incelenmiş R^2 değeri 0,281 olarak bulunmuştur. Bu sonuçla halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerilerini % 28 oranında etkilediği söylenebilir. Elde ettiğimiz verilere göre halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri problem çözme becerilerini etkiler hipotezi doğrulanmıştır.

6.SONUÇ VE ÖNERİLER

Yapılan araştırmada halk oyunları oynayan ve oynamayan katılımcıların iletişim ve problem çözüme becerileri ölçeklere verdikleri cevaplara göre elde edilen sonuçlar tartışılmıştır.

Araştırmada, halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözüme becerileri cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, erkek ve kadın katılımcılar arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözüme becerileri yaş değişkenine göre incelendiğinde katılımcıların yaş farklılıklarına göre anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.

Araştırmada, halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözüme becerileri eğitim durumları orta öğretim ve yükseköğretim olarak iki değişkene göre incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumları arasında anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.

Yapılan araştırmada, halk oyunları oynayan katılımcıların ikamet yerleri köy-kasaba-ilçe ve şehir merkezi olarak iki değişkene göre incelenmiştir. İnceleme sonucunda katılımcıların ikamet yerlerine göre aralarında anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.

Araştırmada, halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerileri cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde erkek ve kadın katılımcılar arasında anlamlı fark tespit edilmiştir. İncelemeye göre halk oyunları oynayan kadın katılımcıların iletişim becerileri erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerileri yaş değişkenine göre incelendiğinde yaş farklılıkları arasında anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.

Araştırmada, halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerileri orta öğretim ve yükseköğretim olmak üzere iki değişkene göre incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumlarına göre aralarında anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.

Yapılan araştırmada halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerileri ikamet ettiği yere göre incelendiğinde köy- kasaba- ilçe ile şehir merkezinde ikamet eden katılımcılar arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Buna göre şehir merkezinde ikamet eden katılımcıların iletişim becerilerinin köy- kasaba- ilçede ikamet edenlere göre daha olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmaya katılan bireylerin demografik özellikleri ve iletişim becerilerine ilişkin verilerin analizi sonucunda, bireylerin demografik özelliklerinin iletişim becerileri üzerinde cinsiyet değişkeni ve yaşanan yer değişkeni (ikamet) alt değişkenleri bazında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir.

Yapılan araştırmada, halk oyunları oynayan bireylerin, halk oyunları oynama sürelerine göre problem çözme becerileri incelenmiştir. Buna göre halk oyunları oynama süreleri arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Araştırmada, halk oyunları oynayan bireylerin, halk oyunları oynama süreleri değişkenine göre iletişim becerileri incelenmiş, inceleme sonucunda halk oyunları oynama süreleri arasından anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Halk oyunları oynayan ve oynamayan bireylerin problem çözme becerileri incelendiğinde, katılımcılar arasında problem çözme becerileri verilerine göre anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Araştırmada, halk oyunları oynayan ve oynamayan bireylerin iletişim becerileri incelenmiştir. İnceleme sonucunda halk oyunları oynayan ve oynamayan katılımcılar arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yapılan araştırmada, halk oyunları oynayan katılımcıların, iletişim becerileri, diğer sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetlerle ilgilenme değişkenine göre incelenmiştir. Buna göre halk oyunları oynayan katılımcıların diğer sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetlerle ilgilenme değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.

Halk oyunları oynayan katılımcıların problem çözme ve iletişim becerileri arasındaki ilişki incelendiğinde, korelasyon analizi sonucunda halk oyunları oynayan bireylerin problem çözme ve iletişim becerileri arasında pozitif yönlü ve orta şiddette bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu verilere göre iletişim becerisi arttıkça problem çözme becerisi de artmakta ya da iletişim becerisi azaldıkça problem çözme becerisi de azalmaktadır.

Araştırmada, halk oyunları oynayan katılımcıların iletişim becerilerinin problem çözme becerileri üzerine etkisi incelendiğinde, halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerilerini %28 oranında etkilediği sonucuna ulaşıldığı ifade edilebilir. Buna göre, katılımcıların iletişim becerileri arttıkça problem çözme becerileri de artmaktadır sonucuna ulaşılabılır.

Yapılan araştırma sonucunda, iletişim becerileri ve problem çözme kavramları birbirleri ile pozitif ilişki içerisinde olduğu ifade edilebilir. Buna göre bireylere iletişim becerileri ve problem çözme eğitimleri birlikte verildiğinde olumlu sonuçlar ortaya çıkacağı söylenebilir. Araştırmada halk oyunları oynayan bireyler ile oynamayan bireyler çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Halk oyunları oynamayan bireylerin hiçbir sosyal, sportif veya sanatsal alanda faaliyet göstermeyen bireylerden seçilmesi daha farklı sonuçlar ortaya koyabilir.

Sonuç olarak halk oyunları oynayan bireylerden halk oyunları haricinde başka bir sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetle de ilgilenenlerin iletişim becerileri sadece halk oyunları ile ilgilenen bireylerin iletişim becerilerinden yüksek olarak bulunmuştur. Bu sonuca göre bireylerin sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetler de bulunmaları iletişim becerilerini artıracığı anlamına gelmektedir. Özellikle toplum içerisinde iletişim becerisi zayıf bireylerin halk oyunları ve diğer sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetlere katılmaları teşvik edilmelidir.

Çalışma sonucunda iletişim becerisi arttıkça problem çözme becerisi de artmakta ya da iletişim becerisi azaldıkça problem çözme becerisi de azalmakta sonucuna varılmaktadır. Bu duruma göre toplumumuz da ki bireylerin iletişim becerileri halk oyunları, sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetler ile artırılarak buna paralel olarak problem çözme becerilerinde de artış olması beklenmektedir.

Çalışma sonucunda bireylerin iletişim becerilerinin problem çözme becerilerini % 23 oranında etkilediği görülmektedir. Dolayısı ile halk oyunları oynamanın bu ilişkiyi açıklamada % 5 fark yarattığı söylenebilir. Halk oyunları içerisinde sosyal, sportif ve sanatsal özellikler barındırdığı için öncelikli olarak yapılması sağlanmalıdır.

Çalışma sonucunda şehir merkezinde yaşayan halk oyunları oynayan bireylerin iletişim becerileri köy, kasaba ya da ilçede ikamet eden bireylerinkinden daha yüksek olarak bulunmuştur. Özellikle kırsaldan şehir merkezine gelen, yabancı bir ülkeden gelen ve farklı bir kültürden gelen bireylerin iletişim becerilerini artırmak için halk oyunları, sosyal, sportif ve sanatsal faaliyetlerde bulunmaları tavsiye edilmektedir.

KAYNAKLAR

- Adair J. Karar verme ve problem çözme. Ankara, Gazi Kitabevi. 2000.
- Akbaş E. Voleybol bölgesel liginde oynayan sporcuların antrenörle iletişim becerilerinin incelenmesi. Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri, Yüksek Lisans Tezi, 2014.
- Akgül K.P. İletişim, dans ve beden dili. İstanbul, Cinius Yayınları. 2014.
- Aronofsky J. Developing your problem solving skills. Career World, 2001; 29 (4).
- Arslan F, Bayraktar G, Akdoğan S. Beden eğitimi ve spor yüksekokulunda amatör ve profesyonel spor yapan öğrencilerle aktif spor yapmayan öğrencilerin kişilik özelliklerinin incelenmesi. Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2006; 8 (2): 40-47.
- Aydın M. Çağdaş Eğitim Denetim. Ankara, İM Eğitim Araştırma Yayın Danışmanlık A.Ş., 1986.
- Aziz A. İletişime Giriş, İstanbul, Hiperlink Yayınları. 2016.
- Bakan İ, Büyükbeşe, T. Örgütsel iletişim ile iş tatmini unsurları arasındaki ilişkiler: Akademik örgütler için bir alan araştırması. Akdeniz Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 2004; 7: 1-30.
- Barth J, Demirtaş A. Sosyal bilgiler öğretimi. Ankara, YÖK/ Dünya Bankası Milli Eğitim Geliştirme Proje Yayınları, 1997.
- Birgham A. Çocuklarda problem çözme yeteneklerinin geliştirilmesi. İstanbul, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları. 2016.
- Britz J. Problem solving in early childhood classrooms. ERIC Digest, 1993.
- Bülbül, A. R. Uluslararası İletişim. Konya, Damla Ofset, 2000.
- Bülent Ecevit Üniversitesi. 2012.
<http://web.beun.edu.tr/dmyo/files/2012/02/iletisim.pdf>, 2014.
- Canan F, Ataoğlu A. Anksiyete, depresyon ve problem çözme becerisi algısı üzerine düzenli sporun etkisi. Anatolian Journal of Psychiatry 2010; 11:38-43.
- Cüceloğlu D. Yeniden İnsan İnsana. İstanbul, Remzi Kitabevi, 1998.
- Demiray U. Medya ve iletişim. T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını No:2548, Açıköğretim Fakültesi Yayını, 2012; No:1518, (Ünite 3).

- Demirtaş M. Örgütsel iletişimin verimlilik ve etkinliğinde yararlanılan iletişim araçları ve halkla ilişkiler filmleri örneği. Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 2010; 28 (1): 411-444.
- Devito A. J. Human communication. New-York, Addison-Wesley Publishing, 1991.
- Ergin A, Birol C. Eğitimde iletişim. Ankara, Anı Yayıncılık, 2000.
- Eroğlu F. Davranış bilimleri. İstanbul, Beta Basım Yayın Dağıtım, 1996.
- Erol G. İletişim ve etik. İstanbul, Hiperlink Yayınları. 2012.
- Ersanlı K, Balcı S. İletişim becerileri envanteri geçerlik ve güvenilirlik çalışması. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 1998; 2 (10): 7-12.
- Fişne M. Fiziksel aktivitelere katılım düzeyinin, üniversite öğrencilerinin akademik başarıları, iletişim becerileri ve yaşam tatminleri üzerine etkilerinin incelenmesi. Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri, Yüksek Lisans Tezi, 2009.
- Gail M. Problem solving about problem solving; Framing a research agenda. In: Proceedings of The Annual National Educational Computing Conference, 1996; 17: 255-261.
- George D. SPSS for windows step by step: A simple study guide and reference, 17.0 update, 10/e. Pearson Education India, 2011.
- Göçer S. Farklı branşlardaki erkek ve bayan sporcuların atılganlık ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Samsun, Yüksek Lisans Tezi, 2018.
- Güngör Ö. Halkla ilişkiler. İstanbul, Türkmen Kitabevi, 1997.
- Hair J. F, Black W. C, Babin B. J, Anderson R. E, Tatham R. L. Multivariate Data Analysis: Pearson Education Limited, 2013.
- Heppner P.P, Krauskopf C.J. An information processing approach to personel solving. The Counseling Psychologist, 1987; 15: 371-447.
- Heppner P.P. A review of the problem solving literatüre and it's relationship to the counseling precess. Journal of Counselling Psychology, 1978; 25: 366-372.
- Hergüner G, Güven Ö, Yaman M. Sporun üniversite öğrencilerinin iletişim beceri düzeylerine etkisi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 1997; 3: 95-101.
- Kalaycı N. Sosyal bilgilerde problem çözme ve uygulamalar. 1. Baskı, Ankara, Gazi Kitabevi. 2001.

- Karamahmetođlu M. Beden eđitimi ođretmenlerinin duygusal zeka dűzeylerinin mesleki ۆz yeterlilik ve problem ۆzme becerilerini belirlemedeki rolűnűn incelenmesi. Marmara ̐niversitesi, Eđitim Bilimleri Enstitűsű, İstanbul, Yűksek Lisans Tezi, 2017.
- Koçel T. İşletme yöneticiliği, yönetim ve organizasyon, organizasyonlarda davranış, klasik-modern ađdař ve gűncel yaklaşımlar. İstanbul, Beta Basım Yayın Dağıtım, 2001.
- Korkut F. Lise ۆđrencilerinin problem ۆzme becerileri. Hacettepe ̐niversitesi Eđitim Fakűltesi Dergisi, 2002; 22: 177-184.
- Korkut F. Yetiřkinlere yűnelik iletiřim becerileri eđitimi. Hacettepe ̐niversitesi Eđitim Fakűltesi Dergisi 2005; 28: 143-149.
- Kۆk A. Hemřirelerde problem ۆzme ve iletiřim becerilerinin deđerlendirilmesi (Denizli ili ۆrneđi). Okan ̐niversitesi, Sađlık Bilimleri Enstitűsű, İstanbul, Yűksek Lisans Tezi, 2016.
- Kul S. Korelasyon analizi. <http://www.p005.net/analiz/korelasyon-analizi>, 2019.
- Kuzgun Y. Rehberlik ve psikolojik danışma. Ankara, ̐SYM Eğitim Yayınları, 2002.
- MEGEP. 2007, İletiřim Sűreci ve Tűrleri. http://ismek.ibb.gov.tr/ismek-el-sanatları-kursları/webedition/file/2013_hbo_program_modulleri/iletisim_sureciveturleri.pdf, 2014.
- Morgan A, Improving your student's learning; reflections on the experience of study. London, Kogan Page, 1993.
- Nacar F.S, Tűmkaya S. Sınıf ۆđretmenlerinin iletiřim ve kiřilerarası problem ۆzme becerilerinin incelenmesi. İlkۆđretim Online, 2011; 10 (2): 493-511.
- Nicola D. For every problem a solution. Nursing Standart, 2014; 28 (39): 63.
- Oskay ̐. Kitle haberleşme teorisine giriş. Ankara, Sevinç Matbaası, 1969.
- Özgen E. (2003). İletiřim ve liderlik. Gazi ̐niversitesi İletiřim Fakűltesi İletiřim Dergisi, 2003; 18: 99-119.
- Özkalp E. Davranış bilimlerine giriş. Eskişehir, Anadolu ̐niversitesi Yayınları, 2002.
- Öztoprak T. M, Koç H. Yazışma teknikleri. Ankara, Seçkin Yayıncılık, 2003.
- Sabuncuoğlu Z. Çalışma psikolojisi. Bursa, Uludağ ̐niversitesi Yayınları, 1984.

- Salim E. Oryantiring sporcularında problem çözme becerisi ve hedef bağlılığının incelenmesi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla, Yüksek Lisans Tezi, 2018.
- Saracaloğlu AS, Yenice N, Karasakaloğlu N. Öğretmen adaylarının iletişim ve problem çözme becerileri ile okuma ilgi ve alışkanlıkları arasındaki ilişki. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2009; 6 (2): 187-206.
- Saraçoğlu A.S, Serin O, Bozkurt N. Dokuz eylül üniversitesi eğitim bilimleri enstitüsü öğrencilerinin problem çözme becerileri ile başarıları arasındaki ilişki. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 2002; 16: 149-162.
- Schwartz A.E. Communication and listening skills. Unites States of America, A.E. Schwartz & Associates. 2006.
- Serimoğlu N. Etkili iletişim. 1. Baskı, İstanbul, Cinius Yayınları. 2013.
- Shkaminski. 2012.
<http://www.shkaminski.com/Classes/Handouts/Communication%20Models.htm>, 2014.
- Şahin N, Şahin N.H, Heppner P.P. Psychometric properties of the problem solving inventory in a group of Turkish univeersity students. Cognitive Therapy and Research, 1993; 17 (4); 379-396.
- Şen A. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya, Yüksek Lisans Tezi, 2018.
- Şenduran F. Askeri liselerde sporcu öğrenciler ile sporcu olmayan öğrencilerin problem çözebilme, strese karşı koyabilme, uyum becerileri ve başarı düzeyleri. Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, Doktora Tezi, 2006.
- Şimşek Ş, Akgemci T, Adnan Ç. Davranış bilimlerine giriş ve örgütlerde davranış. Konya, Adım Matbaacılık, 2003.
- Taşçı S. Hemşirelikte problem çözme süreci. Sağlık Bilimleri Dergisi, 2005; 14: 73-78.
- Tepeköylü Ö, Soytürk M, Çamlıyer H. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu (besyo) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi 2009; 7 (3): 115-124.
- Topses G. Gelişim ve öğrenme psikolojisi. Ankara, Nobel Yayın Dağıtım, 2009.

Tutar H. Örgütsel iletişim. Ankara, Seçkin Yayıncılık, 2003.

Uğur M. Havacılık bölümlerinde lisans düzeyinde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Türk Hava Kurumu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, Yüksek Lisans Tezi, 2018.

Uysal Ü. Genel iletişim.

http://www.google.com.tr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&frm=1&source=web&cd=11&cad=rja&uact=8&ved=0CCUQFjAAOAO&url=http%3A%2F%2Fweb.sakarya.edu.tr%2F~uysal%2Fgeneliletisim%2FBolum%25202.ppt&ei=e6wXU9GxB6SJ5ATjpYG4DQ&usg=AFQjCNHySzlTgBECxp8e4wO-_pBDAFD07Q&bvm=bv, 2014.

Yılan Y. İlköğretim öğrencilerinin sosyalleşmeleri ve iletişim becerilerini geliştirmelerinde Türk halk oyunlarının rolü. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, Yüksek Lisans Tezi, 2012.

Yıldırım İ. Kamu yöneticisinin iletişim yeterlilikleri. Türk İdare Dergisi, 2001; 430: 187-208.

Yılmaz İ, Çimen Z. Beden eğitimi öğretmen adaylarının iletişim beceri düzeyleri. Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2008; 10 (3): 3-14.

Yiğiter K. Rekreatif etkinliklerin üniversite öğrencilerinde algılanan problem çözme becerisi ve benlik saygısı düzeylerine etkisi. Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kocaeli, Doktora Tezi, 2012.

Zılhoğlu M. İletişim nedir? İstanbul, Cem Yayınevi, 1993.

EKLER

Ek 1. Kişisel Bilgi Formu

Halk Oyunları Oynayan Katılımcılara Uygulanan Kişisel Bilgi Formu

AÇIKLAMA: Aşağıda sizinle ilgili bilgileri içeren sorular bulunmaktadır. Cevaplarınız bilimsel amaçlı kullanılacaktır. Sizden istenen kendinizle ilgili en doğru bilgiyi vermenizdir. Ankette adınızı ve soyadınızı yazmanıza gerek yoktur. Soruları okuduktan sonra size en uygun şıkkı (X) işareti ile işaretleyiniz. İlgi ve desteğinize teşekkür ederim.

1- Cinsiyetiniz ?

A- () Erkek B- () Kadın

2- Yaşınız ?

A- () 15-18 B- () 19-22 C- () 23-26 D- () 27-30 E- () 30 ve Üzeri

3- Medeni Durum ?

A- () Evli B- () Bekar C- () Diğer

4- Ne Kadar Süredir Halk Oyunları Oynuyorsunuz ?

A- () 1-3 Yıl B- () 4-6 Yıl C- () 7-9 Yıl D- () 10 Yıl ve Üzeri

5- Eğitim Düzeyiniz ?

A- () İlkokul B- () Ortaokul C- () Lise D- () Üniversite E- () Lisansüstü

6- İkamet Ettiğiniz Yer ?

A- () Köy B- () Kasaba C- () İlçe D- () Şehir Merkezi

7- Halk Oyunları Haricinde İlgilendiğiniz Sosyal, Sportif veya Sanatsal Faaliyet Var mı ?

A- () Evet B- () Hayır

8- Herhangi Bir Sivil Toplum Kuruluşuna Üyeliğiniz Var mı ?

A- () Evet B- () Hayır

9- Kullandığınız baskın eliniz hangisi ?

A- () Sağ B- () Sol

Halk Oyunları Oynamayan Katılımcılara Uygulanan Kişisel Bilgi Formu

AÇIKLAMA: Aşağıda sizinle ilgili bilgileri içeren sorular bulunmaktadır. Cevaplarınız bilimsel amaçlı kullanılacaktır. Sizden istenen kendinizle ilgili en doğru bilgiyi vermenizdir. Ankette adınızı ve soyadınızı yazmanıza gerek yoktur. Soruları okuduktan sonra size en uygun şıkkı (X) işareti ile işaretleyiniz. İlgi ve desteğinize teşekkür ederim.

1- Cinsiyetiniz ?

A- () Erkek B- () Kadın

2- Yaşınız ?

A- () 15-18 B- () 19-22 C- () 23-26 D- () 27-30 E- () 30 ve Üzeri

3- Medeni Durum ?

A- () Evli B- () Bekar C- () Diğer

4- Eğitim Düzeyiniz ?

A- () İlkokul B- () Ortaokul C- () Lise D- () Üniversite E- () Lisansüstü

5- İkamet Ettiğiniz Yer ?

A- () Köy B- () Kasaba C- () İlçe D- () Şehir Merkezi

6- İlgilendiğiniz Sosyal, Sportif veya Sanatsal Faaliyet Var mı ?

A- () Evet B- () Hayır

7- Herhangi Bir Sivil Toplum Kuruluşuna Üyeliğiniz Var mı ?

A- () Evet B- () Hayır

8- Kullandığınız baskın eliniz hangisi ?

A- () Sağ B- () Sol

Ek 2. İletişim Becerisi Ölçeği

		Her Zaman	Genellikle	Bazen	Nadiren	Hiçbir zaman
1	İnsanları anlamaya çalışırım.					
2	İletişimde bulunduğum insanlardan gelen öğüt ve önerileri içtenlikle dinlerim.					
3	Düşüncelerimi başkalarına tam olarak iletmede zorluk çekerim.					
4	Konuşurken etkili bir göz iletişimi kurabilirim.					
5	Genelde eleştirilmekten hoşlanmam.					
6	Dikkatimi karşımdakinin ilgi alanı üzerine toplayabilirim.					
7	Kişilerin, anlatmak istediklerini dinlemek için yeterince zaman ayırırım.					
8	Karşımdaki kişiye genellikle söz hakkı veririm.					
9	Karşımdaki kişiyi dinlerken hayal kurarım.					
10	Başkaları konuşurken sabırsızlanır, onların sözünü keserim.					
11	İnsanları dinlerken sıkıldığımı hissederim.					
12	Eleştirilerimi karşımdaki kişiyi incitmeden iletirim.					
13	Konuşurken ilk adımı atmaktan çekinmem.					
14	Konuşurken açık, sade ve düzgün cümleler kurarım.					
15	Karşımdaki kişiyle aynı fikri paylaşmasam bile fikirlerine saygı duyarım.					
16	İletişimde bulunduğum kişinin yüzüne baktığım halde sözlerini dinlemediğim olur.					
17	Karşımdaki kişinin konuşmaya ve dinlemeye istekli olup olmadığını anlamaya çalışırım.					
18	Yanlış tutum ve davranışlarımı kolaylıkla kabul ederim.					
19	Dinlediğim kişiyi daha iyi anlamak için sorular yöneltirim.					
20	Dinleyenim, anlamaz görüldüğünde, iletme istediklerimi tekrarlar, yeni kelimelerle ifade eder, özetlerim.					
21	İnsanlarla görüşürken, bilerek onları rahatlatmak için şeyler yaparım.					
22	Dinlerken, karşımdaki kişinin sözünü kesmemeye özen gösteririm.					
23	Küs olduğum birisiyle barışmak istediğimde ilk adımı atmaktan çekinirim.					
24	Karşımdaki kişinin bana ters düşen duygu					

	ve düşüncelerini yargılarım.					
25	Ses tonumu konunun özelliğine göre ayarlayabilirim.					
26	Genellikle insanlara güvenirim.					
27	Karşı cinsten biriyle iletişim kurduğumda rahatsızlık duyarım.					
28	Başkalarını dinlemek mecburiyetinde olmadığımı düşünürüm.					
29	Özür dilemek bana zor gelir.					
30	Tartışma sonunda savunduğum düşüncelerin yanlış olduğunu kabul ederim.					
31	Konuşurken sözümün kesilmesinden rahatsız olurum.					
32	İnsanları kontrol etmeye ve istediğim kalıba sokmaya çalışırım.					
33	İletişim kurduğum kişinin tutumundan daha çok sorununu anlamaya çalışırım.					
34	Çevremdeki insanlara karşı ilgisiz kaldığım kanısındayım.					
35	Çoğunlukla duygularımdan emin olamıyorum.					
36	İletişim duyduğum kimse tarafından anlaşılmaktan mutluluk duyarım.					
37	Başkaları ile ilişkilerimi bozacak çıkışlar yapabilirim.					
38	Karşımdaki kişiye güvenmek beni mutlu eder.					
39	Her insanı olumlu beklentilerle karşılarım.					
40	İletişim kurduğum kimselerden, bir şeyler alır ve onlara da bir şeyler verdiğimi hissederim.					
41	İnsanlara cevaplamakta zorlanacakları ani sorular yöneltirim.					
42	Beni rahatsız eden duygularımı iletmede sıkıntı çekerim.					
43	Öneride bulunduğu kişinin öneriye açık olup olmadığına dikkat ederim.					
44	İletişim kurduğum insanlar tarafından anlaşıldığımı hissederim.					
45	Kendimi karşımdaki kişinin yerine koyarak, duygu ve düşüncelerini anlamaya çalışırım.					

Ek 3. Problem Çözme Ölçeği

		Her zaman	Çoğunlukla	Sık Sık	Arada Sırada	Ender Olarak	Hiçbir zaman
1	Bir sorunumu çözmek için kullandığım çözüm yolları başarısız ise bunların neden başarısız olduğunu araştırmam.						
2	Zor bir sorunla karşılaştığımda ne olduğunu tam olarak belirleyebilmek için nasıl bilgi toplayacağımı uzun boylu düşünmem.						
3	Bir sorunumu çözmek için gösterdiğim ilk çabalar başarısız olursa o sorun ile başa çıkabileceğimden şüpheye düşerim.						
4	Bir sorunumu çözdükten sonra, bu sorunu çözerken neyin işe yaradığını, neyin yaramadığını ayrıntılı olarak düşünmem.						
5	Sorunlarımı çözmeye konusunda genellikle yaratıcı ve etkili çözümler üretebilirim.						
6	Bir sorunumu çözmek için belli bir yolu denedikten sonra durur ve ortaya çıkan sonuç ile olması gerektiğini düşündüğüm sonucu karşılaştırırım.						
7	Bir sorunum olduğunda onu çözebilmek için başvurabileceğim yolların hepsini düşünmeye çalışırım.						
8	Bir sorunla karşılaştığımda neler hissettiğimi anlamak için duygularımı incelerim.						
9	Bir sorun kafamı karıştırdığında duygu ve düşüncelerimi somut ve açık –seçik terimlerle ifade etmeye uğraşmam.						
10	Başlangıçta çözümünü fark etmesem de sorunlarımın çoğunu çözmeye yeteneğim vardır.						
11	Karşılaştığım sorunların çoğu, çözebileceğimden daha zor ve karmaşıktır.						
12	Genellikle kendimle ilgili kararları verebilirim ve bu kararlardan hoşnut olurum.						
13	Bir sorunla karşılaştığımda onu çözmek için genellikle aklıma gelen ilk yolu izlerim.						
14	Bazen durup sorunlarım üzerinde düşünmek yerine gelişigüzel sürüklenip giderim.						
15	Bir sorunla ilgili olası bir çözüm yolu üzerinde karar vermeye çalışırken seçeneklerimin başarı olasılığını tek tek değerlendirmem.						

16	Bir sorunla karşılaştığımda, başka konuya geçmeden önce durur ve o sorun üzerinde düşünürüm.						
17	Genellikle aklıma il gelen fikir doğrultusunda hareket ederim.						
18	Bir karar vermeye çalışırken her seçeneğin sonuçlarını ölçer, tarar, birbirleriyle karşılaştırır, sonra karar veririm.						
19	Bir sorunumu çözmek üzere plan yaparken o planı yürütebileceğime güvenirim.						
20	Belli bir çözüm planını uygulamaya koymadan önce, nasıl bir sonuç vereceğini tahmin etmeye çalışırım.						
21	Bir soruna yönelik olası çözüm yollarını düşünürken çok fazla seçenek üretmem.						
22	Bir sorunumu çözmeye çalışırken sıklıkla kullandığım bir yöntem; daha önce başıma gelmiş benzer sorunları düşünmektir.						
23	Yeterince zamanım olur ve çaba gösterirsem karşılaştığım sorunların çoğunu çözebileceğime inanıyorum.						
24	Yeni bir durumla karşılaştığımda ortaya çıkabilecek sorunları çözebileceğime inancım vardır.						
25	Bazen bir sorunu çözmek için çabaladığım halde, bir türlü esas konuya giremediğim ve gereksiz ayrıntılarla uğraştığım duygusunu yaşarım.						
26	Ani kararlar verir ve sonra pişmanlık duyarım.						

27	Yeni ve zor sorunları çözebilme yeteneğine güveniyorum.						
28	Elimdeki seçenekleri karşılaştırırken ve karar verirken kullandığım sistematik bir yöntem vardır.						
29	Bir sorunla başa çıkma yollarını düşünürken çeşitli fikirleri birleştirmeye çalışmam.						
30	Bir sorunla karşılaştığımda bu sorunun çıkmasında katkısı olabilecek benim dışındaki etmenleri genellikle dikkate almam.						
31	Bir konuyla karşılaştığımda, ilk yaptığım şeylerden biri, durumu gözden geçirmek ve konuyla ilgili olabilecek her türlü bilgiyi dikkate almaktır.						
32	Bazen duygusal olarak öylesine etkilenirim ki, sorunumla başa çıkma yollarından pek çoğunu dikkate bile almam.						
33	Bir karar verdikten sonra, ortaya çıkan sonuç genellikle benim beklediğim sonuca uyar.						
34	Bir sorunla karşılaştığımda, o durumla başa çıkabileceğimden genellikle pek emin değilimdir.						
35	Bir sorunun farkına vardığımda, ilk yaptığım şeylerden biri, sorunun tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışmaktır.						

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı: Meltem EVLİ

Doğum Yeri: Karaman

Doğum Tarihi: 06. 09. 1983

Medeni Hali: Evli

Bildiği Yabancı Diller: İngilizce (Az seviye)

Eğitim Durumu: Lisans- 2007

Çalıştığı Kurumlar/ Yıl: Meram Halk Eğitim Merkezi 2008-2010,

Hitit Üniversitesi 2011-Devam ediyor

E- posta: meltemevli@gmail.com

